

**REGULAMENTUL (UE, Euratom) 2020/2223 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL
CONSILIULUI****din 23 decembrie 2020****de modificare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 883/2013 în ceea ce privește cooperarea cu
Parchetul European și eficacitatea investigațiilor Oficiului European de Luptă Antifraudă**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 325,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice, în special articolul 106a,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Curții de Conturi ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Prin adoptarea Directivei (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾ și a Regulamentului (UE) 2017/1939 al Consiliului ⁽⁴⁾, au fost consolidate în mod substanțial mijloacele de drept penal aflate la dispoziția Uniunii pentru protecția intereselor sale financiare. Instituirea Parchetului European (EPPO) reprezintă o prioritate esențială pentru politica Uniunii în domeniul justiției penale și al luptei împotriva fraudei, având competența de a desfășura investigații penale și de a transmite unei instanțe un act de punere în mișcare a acțiunii penale în legătură cu infracțiunile care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii, în înțelesul Directivei (UE) 2017/1371, în statele membre participante.
- (2) Pentru a proteja interesele financiare ale Uniunii, Oficiul European de Luptă Antifraudă (denumit în continuare „oficiul”) efectuează investigații administrative care vizează abateri administrative și comportamente infracționale. La încheierea investigațiilor sale, oficiul poate adresa recomandări judiciare autorităților naționale de urmărire penală pentru a le permite acestor autorități să pună în mișcare acțiuni penale în statele membre. În statele membre participante la EPPO, oficiul va sesiza EPPO cu privire la infracțiunile suspectate și va colabora cu EPPO în cadrul investigațiilor acestuia.
- (3) Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁵⁾ ar trebui să fie modificat și adaptat ca urmare a adoptării Regulamentului (UE) 2017/1939. Dispozițiile Regulamentului (UE) 2017/1939 care reglementează raporturile dintre oficiu și EPPO ar trebui să fie reflectate și completate de dispozițiile Regulamentului (UE, Euratom) nr. 883/2013, pentru a garanta cel mai înalt nivel de protecție a intereselor financiare ale Uniunii prin crearea de sinergii între oficiu și EPPO, asigurând totodată strânsa cooperare, schimbul de informații, complementaritatea și evitarea suprapunerilor .

⁽¹⁾ JO C 42, 1.2.2019, p. 1.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 16 aprilie 2019 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Poziția în primă lectură a Consiliului din 4 decembrie 2020 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial). Poziția Parlamentului European din 17 decembrie 2020 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial).

⁽³⁾ Directiva (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2017 privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin mijloace de drept penal (JO L 198, 28.7.2017, p. 29).

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) 2017/1939 al Consiliului din 12 octombrie 2017 de punere în aplicare a unei forme de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea Parchetului European (EPPO) (JO L 283, 31.10.2017, p. 1).

⁽⁵⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului (JO L 248, 18.9.2013, p. 1).

- (4) Având în vedere obiectivul lor comun de a proteja integritatea bugetului Uniunii, oficiul și EPPO ar trebui să stabilească și să mențină un raport strâns bazat pe principiul cooperării loiale și care urmărește să asigure complementaritatea mandatelor lor și coordonarea acțiunii lor, în special în ceea ce privește domeniul de aplicare al cooperării consolidate pentru instituirea EPPO. Raportul dintre oficiu și EPPO ar trebui să contribuie la garantarea faptului că sunt utilizate toate mijloacele pentru a proteja interesele financiare ale Uniunii.
- (5) Conform Regulamentului (UE) 2017/1939, oficiului, precum și tuturor instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii și autorităților competente ale statelor membre le revine obligația de a sesiza EPPO, fără întârzieri nejustificate, comportamentele infracționale pe care le suspectează și cu privire la care EPPO ar putea să își exercite competența. Deoarece oficiului îi revine mandatul de a efectua investigații administrative în cazurile de fraudă sau de corupție și orice altă activitate ilegală care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii, acesta are un rol ideal și dispune de mijloacele necesare pentru a acționa ca partener și sursă privilegiată de informații pentru EPPO.
- (6) Elementele care indică un posibil comportament infracțional care ține de competența EPPO se pot regăsi în alegerile inițiale primite de oficiu sau pot să apară numai în cursul investigației administrative începute de oficiu pentru suspectarea unei abateri administrative. Pentru a-și respecta obligația de a sesiza EPPO, oficiul ar trebui, așadar, să sesizeze comportamentul infracțional suspectat în orice moment înainte de începerea investigațiilor sau în cursul investigațiilor sale.
- (7) Regulamentul (UE) 2017/1939 precizează elementele minime pe care ar trebui să le conțină sesizările. S-ar putea ca oficiul să aibă nevoie să efectueze o evaluare preliminară a alegerilor pentru a verifica aceste elemente și pentru a strânge informațiile necesare. Oficiul ar trebui să efectueze o astfel de evaluare cât mai repede posibil și prin mijloace care nu riscă să compromită o eventuală investigație penală viitoare. După ce își finalizează evaluarea, oficiul ar trebui să sesizeze EPPO atunci când suspectează o infracțiune din sfera sa de competență.
- (8) Având în vedere cunoștințele de specialitate ale oficiului, instituțiile, organele, oficiile și agențiile instituite prin tratate sau în temeiul acestora (denumite în continuare „instituțiile, organele, oficiile și agențiile”) ar trebui să se poată adresa oficiului pentru a efectua o astfel de evaluare preliminară a alegerilor care le sunt aduse la cunoștință.
- (9) În conformitate cu Regulamentul (UE) 2017/1939, oficiul nu ar trebui, în principiu, să înceapă o investigație administrativă paralelă cu o investigație desfășurată de EPPO referitor la aceleași fapte. Cu toate acestea, în anumite cazuri, protecția intereselor financiare ale Uniunii poate necesita efectuarea de către oficiu, înainte de încheierea procedurilor penale începute de EPPO, a unei investigații administrative complementare cu scopul de a stabili dacă ar trebui instituite măsuri asigurătorii sau luate acțiuni financiare, disciplinare sau administrative. Desfășurarea unei astfel de investigații complementare ar putea fi adecvată, printre altele, pentru recuperarea unor sume datorate bugetului Uniunii care fac obiectul unor termene de prescripție, atunci când sumele expuse riscului sunt foarte ridicate sau atunci când este necesar să se evite cheltuieli suplimentare în situații de risc prin măsuri administrative.
- (10) În scopul aplicării cerinței privind evitarea suprapunerii investigațiilor, noțiunea „aceleași fapte” ar trebui să fie interpretată din perspectiva jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJUE) privind principiul *ne bis in idem*, în sensul că faptele materiale care fac obiectul investigației sunt identice sau în esență aceleași și sunt înțelese în sensul existenței unui ansamblu de circumstanțe concrete legate indisolubil unele de altele în timp și spațiu.
- (11) Regulamentul (UE) 2017/1939 prevede că EPPO poate solicita oficiului să desfășoare investigații administrative complementare. În absența unei astfel de solicitări astfel de investigații complementare ar trebui să poată fi desfășurate la inițiativa oficiului, în anumite condiții, după consultarea EPPO. În special, EPPO ar trebui să poată formula obiecții cu privire la începerea sau continuarea unei investigații de către oficiu sau cu privire la desfășurarea de către oficiu a anumitor acțiuni care au legătură cu una dintre investigațiile sale, în special în vederea menținerii eficacității investigației și a competențelor sale. Oficiul ar trebui să se abțină de la a desfășura o acțiune în legătură cu care EPPO a formulat o obiecție. În cazul în care începe o investigație în absența unei obiecții din partea EPPO, oficiul ar trebui să desfășoare investigația respectivă, cu consultarea permanentă a EPPO.

- (12) Oficiul ar trebui să sprijine activ investigațiile desfășurate de EPPO. În acest sens, EPPO ar trebui să îi poată solicita oficiului să sprijine sau să completeze investigațiile sale penale prin exercitarea competențelor care îi revin în temeiul Regulamentului (UE, Euratom) nr. 883/2013. Oficiul ar trebui să acorde sprijin în limitele competențelor sale și în cadrul prevăzut de regulamentul menționat.
- (13) Pentru asigurarea coordonării, cooperării și transparenței efective, oficiul și EPPO ar trebui să facă schimb de informații în mod permanent. Schimbul de informații anterior începerii investigațiilor de către oficiu sau de către EPPO este deosebit de important pentru a asigura o coordonarea corespunzătoare între acțiunile acestora, pentru a asigura complementaritatea și pentru a evita suprapunerile. În acest scop, oficiul și EPPO ar trebui să utilizeze funcțiile de tip „răspuns pozitiv/negativ” ale sistemelor lor de gestionare a cazurilor. Oficiul și EPPO ar trebui să precizeze, în cadrul acordurilor lor de lucru, procedura și condițiile aplicabile respectivului schimb de informații. Pentru a asigura aplicarea corespunzătoare a normelor care urmăresc evitarea suprapunerilor și asigurarea complementarității, oficiul și EPPO ar trebui să stabilească de comun acord termenele pentru schimbul de informații.
- (14) Raportul Comisiei din 2 octombrie 2017 privind evaluarea aplicării Regulamentului (UE, Euratom) nr. 883/2013 (denumit în continuare „raportul de evaluare al Comisiei”) a concluzionat că modificările aduse în 2013 cadrului juridic au adus îmbunătățiri evidente în ceea ce privește desfășurarea investigațiilor, cooperarea cu partenerii și drepturile persoanelor vizate. În același timp, raportul de evaluare al Comisiei a evidențiat anumite deficiențe care au impact asupra eficacității și a eficienței investigațiilor.
- (15) Cele mai evidente constatări din raportul de evaluare al Comisiei ar trebui să fie abordate prin modificarea Regulamentului (UE, Euratom) nr. 883/2013. Modificarea respectivă se impune pe termen scurt pentru a consolida cadrul care reglementează investigațiile oficiului, pentru ca acesta să rămână puternic și pe deplin funcțional, care să completeze, prin investigații administrative, abordarea EPPO bazată pe dreptul penal, fără a altera mandatul sau competențele oficiului. Modificarea respectivă privește, în principal, domeniile în care lipsa de claritate a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 883/2013 ar putea împiedica buna desfășurare a investigațiilor oficiului, cum ar fi efectuarea de verificări și inspecții la fața locului, posibilitatea de a accesa informații privind conturile bancare sau admisibilitatea rapoartelor de caz întocmite de oficiu ca mijloace de probă în cadrul procedurilor administrative sau judiciare.
- (16) Modificarea Regulamentului (UE, Euratom) nr. 883/2013 nu aduce atingere garanțiilor procedurale aplicabile în cadrul investigațiilor. Oficiului îi revine obligația de a aplica garanțiile procedurale prevăzute în Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 și în Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului ⁽⁶⁾, precum și garanțiile procedurale cuprinse în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Cadrul menționat prevede obligația oficiului de a realiza investigații în mod obiectiv, imparțial și confidențial, căutând mijloace de probă în favoarea și împotriva persoanelor vizate, și de a desfășura activități de investigație pe baza unei autorizații scrise și în urma unui control al legalității. Oficiul are obligația să asigure respectarea drepturilor persoanelor vizate de investigațiile sale, inclusiv prezumția de nevinovăție și dreptul de a evita autoincriminarea. Atunci când sunt audiate, persoanele vizate au, printre altele, dreptul de a fi asistate de o persoană la alegerea lor, de a aproba procesul-verbal al audierii și de a utiliza oricare dintre limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii. Persoanele vizate au, de asemenea, dreptul de a formula observații privind elementele de fapt ale cazului înainte de a fi redactate concluziile.
- (17) Persoanele care raportează cazuri de fraudă sau de corupție și orice altă activitate ilegală care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii ar trebui să beneficieze de protecție în temeiul Directivei (UE) 2019/1937 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁷⁾.
- (18) În cazul în care oficiul întreprinde, în limitele mandatului său, măsuri de sprijin la cererea EPPO, pentru a proteja admisibilitatea mijloacelor de probă, precum și drepturile fundamentale și garanțiile procedurale, evitând în același timp suprapunerea investigațiilor și asigurând o cooperare eficientă și complementară, oficiul și EPPO, acționând în strânsă cooperare, ar trebui să asigure respectarea garanțiilor procedurale aplicabile prevăzute în capitolul VI din Regulamentul (UE) 2017/1939.

⁽⁶⁾ Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului din 11 noiembrie 1996 privind controalele și inspecțiile la fața locului efectuate de Comisie în scopul protejării intereselor financiare ale Comunităților Europene împotriva fraudei și a altor abateri (JO L 292, 15.11.1996, p. 2).

⁽⁷⁾ Directiva (UE) 2019/1937 a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2019 privind protecția persoanelor care raportează încălcări ale dreptului Uniunii (JO L 305, 26.11.2019, p. 17).

- (19) Oficiul are competența să efectueze verificări și inspecții la fața locului, ceea ce îi permite să aibă acces în sediile și la documentele agenților economici în cadrul investigațiilor sale în cazurile suspectate de fraudă ori corupție sau de orice altă activitate ilegală care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii. Astfel de verificări și inspecții la fața locului se desfășoară în conformitate cu Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 și cu Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96, care, în anumite cazuri, condiționează exercitarea competențelor respective de respectarea condițiilor prevăzute de dreptul intern. Raportul de evaluare al Comisiei a constatat că nu este foarte precis în ce măsură se aplică dreptul intern, ceea ce afectează eficacitatea activităților de investigare ale oficiului.
- (20) Prin urmare, este necesar să fie precizat în ce cazuri se aplică dreptul intern în cursul investigațiilor desfășurate de oficiu, fără a fi alterate competențele de care dispune oficiul sau modul în care se aplică Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 statelor membre, fiind astfel reflectată hotărârea din 3 mai 2018 a Tribunalului în cauza T-48/16, *Sigma Orionis SA/Comisia Europeană* ⁽⁸⁾.
- (21) În cazurile în care agentul economic vizat se supune verificării și inspecției la fața locului, desfășurarea de către oficiu a verificărilor și a inspecțiilor la fața locului ar trebui să fie reglementată exclusiv de dreptul Uniunii. Astfel i s-ar permite oficiului să își exercite competențele de investigare în mod eficace și coerent în toate statele membre, în scopul de a contribui la un nivel ridicat de protecție a intereselor financiare ale Uniunii pe întreg teritoriul Uniunii, în conformitate cu articolul 325 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.
- (22) În situațiile în care oficiul trebuie să recurgă la asistența autorităților competente ale statelor membre, în special în cazul în care un agent economic se opune verificării și inspecției la fața locului, statele membre ar trebui să se asigure că acțiunea oficiului este eficace și să ofere asistența necesară în conformitate cu normele procedurale relevante de drept intern. Pentru a proteja interesele financiare ale Uniunii, atunci când analizează oportunitatea de a recupera sumele în cauză aplicând corecții financiare statelor membre, în conformitate cu dreptul aplicabil al Uniunii, Comisia ar trebui să ia în considerare nerespectarea de către un stat membru a obligației de a coopera cu oficiul.
- (23) În temeiul Regulamentului (UE, Euratom) nr. 883/2013, oficiul poate să încheie acorduri administrative cu autoritățile competente ale statelor membre, cum ar fi serviciile de coordonare antifraudă, precum și cu instituțiile, organele, oficiile și agențiile pentru a preciza modalitățile de cooperare în temeiul regulamentului menționat, în special în ceea ce privește transmiterea de informații, desfășurarea investigațiilor și orice acțiune ulterioară acestora.
- (24) Prin modificarea Regulamentului (UE, Euratom) nr. 883/2013 ar trebui să fie introdusă obligația agenților economici de a coopera cu oficiul, conform obligației care le revine în temeiul Regulamentului (Euratom, CE) nr. 2185/96 de a permite accesul pentru efectuarea verificărilor și a inspecțiilor la fața locului la sedii, terenuri, mijloace de transport sau alte spații în care își desfășoară activitatea, precum și conform obligației prevăzute la articolul 129 din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁹⁾ potrivit căreia orice persoană sau entitate care primește fonduri din partea Uniunii are obligația să coopereze pe deplin în scopul protejării intereselor financiare ale Uniunii, inclusiv în contextul investigațiilor efectuate de către oficiu.
- (25) În cadrul respectivei obligații de cooperare, oficiul ar trebui să poată să solicite agenților economici să pună la dispoziție informații relevante, în cazul în care ar fi putut fi implicați în faptele care fac obiectul investigației sau ar putea deține astfel de informații. Atunci când dau curs acestor solicitări, agenții economici nu ar trebui să fie obligați să facă declarații autoincriminatoare, dar ar trebui să fie obligați să răspundă la întrebări privind fapte și să furnizeze documente, chiar dacă informațiile respective ar putea fi folosite pentru a stabili existența unei activități ilegale comise de către aceștia sau de către un alt agent economic. Pentru a asigura eficacitatea investigațiilor în contextul metodelor actuale de lucru, oficiul ar trebui să poată solicita accesul la informațiile conținute în

⁽⁸⁾ Hotărârea Tribunalului (Camera întâi) din 3 mai 2018, *Sigma Orionis SA/Comisia Europeană*, T-48/16, ECLI:EU:T:2018:245.

⁽⁹⁾ Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iulie 2018 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1296/2013, (UE) nr. 1301/2013, (UE) nr. 1303/2013, (UE) nr. 1304/2013, (UE) nr. 1309/2013, (UE) nr. 1316/2013, (UE) nr. 223/2014, (UE) nr. 283/2014 și a Deciziei nr. 541/2014/UE și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 (JO L 193, 30.7.2018, p. 1).

echipamentele private utilizate în scopuri profesionale. Oficiului ar trebui să i se acorde acces în aceeași măsură și în aceleași condiții ca și autorităților naționale de control și numai atunci când oficiul are suspiciuni întemeiate că conținutul unor astfel de echipamente poate fi relevant pentru investigație, în conformitate cu principiile necesității și proporționalității și ar trebui să vizeze numai informațiile relevante pentru investigație.

- (26) Agenții economici ar trebui să poată utiliza oricare dintre limbile oficiale ale statului membru în care are loc verificarea și ar trebui să aibă dreptul de a fi asistați de către o persoană la alegerea lor, inclusiv de către o persoană care acordă asistență juridică externă, în cursul verificărilor și al inspecțiilor la fața locului. Cu toate acestea, prezența unei persoane care acordă asistență juridică nu ar trebui să reprezinte o condiție legală pentru validitatea verificărilor și a inspecțiilor la fața locului. Pentru a asigura eficacitatea verificărilor și a inspecțiilor la fața locului, în special în ceea ce privește riscul ca probele să dispară, oficiul ar trebui să poată avea acces la sedii, terenuri, mijloace de transport sau alte spații în care își desfășoară activitatea fără să aștepte ca agentul economic să consulte o persoană care acordă asistență juridică. Înainte de a începe verificarea și inspecția la fața locului, oficiul ar trebui să accepte numai o perioadă de timp scurtă și rezonabilă pentru consultarea unei persoane care acordă asistență juridică. Orice astfel de perioadă ar trebui să se limiteze la minimumul strict necesar.
- (27) Pentru a asigura transparența atunci când efectuează verificări și inspecții la fața locului, oficiul ar trebui să ofere agenților economici informații adecvate cu privire la obligația lor de a coopera și la consecințele unui refuz de a coopera, precum și cu privire la procedura care se aplică, inclusiv cu privire la garanțiile procedurale.
- (28) În cadrul investigațiilor interne și, dacă este necesar, în cadrul investigațiilor externe, oficiul are acces la toate informațiile relevante deținute de instituții, organe, oficii și agenții. Astfel cum se sugerează în raportul de evaluare al Comisiei, este necesar să se clarifice faptul că acest acces ar trebui să fie posibil indiferent de tipul de suport pe care sunt stocate informațiile sau datele respective, pentru a reflecta evoluția progresului tehnologic. În cursul investigațiilor interne, oficiul ar trebui să poată solicita accesul la informațiile conținute în echipamentele private utilizate în scopuri profesionale în situațiile în care are suspiciuni întemeiate că conținutul acestora ar putea fi relevant pentru investigație. Instituția, organul, oficiul sau agenția implicată ar trebui să poată impune oficiului condiții specifice de acces. Accesul oficiului ar trebui să respecte principiile necesității și proporționalității și ar trebui să vizeze numai informațiile relevante pentru investigație. În vederea garantării unui nivel de acces efectiv și coerent pentru oficiu, precum și a unui nivel ridicat de protecție a drepturilor fundamentale ale persoanelor vizate, instituțiile, organele, oficiile și agențiile ar trebui să asigure coerența normelor privind accesul la echipamentele private adoptate de diferitele instituții, organe, oficii și agenții pentru a crea condiții echivalente, în conformitate cu Acordul interinstituțional din 25 mai 1999 dintre Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene privind investigațiile interne efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) ⁽¹⁰⁾.
- (29) În scopul stabilirii unui cadru mai coerent pentru investigațiile oficiului, în situațiile în care nu se justifică existența unor norme divergente, normele aplicabile investigațiilor interne și externe ar trebui armonizate și mai mult, astfel încât să se elimine anumite inconsecvențe identificate în raportul de evaluare al Comisiei. De exemplu, rapoartele și recomandările redactate în urma unei investigații externe ar trebui să fie transmise, dacă este necesar, instituției, organului, oficiului sau agenției în cauză pentru a lua măsurile adecvate, astfel cum se întâmplă în cazul investigațiilor interne. Dacă este posibil, în conformitate cu mandatul său, oficiul ar trebui să sprijine instituția, organul, oficiul sau agenția în cauză să ia măsurile necesare ca urmare a recomandărilor sale. În cazul în care oficiul nu începe o investigație, acesta ar trebui să fie în măsură să transmită informațiile relevante autorităților statelor membre sau instituțiilor, organelor, oficiilor sau agențiilor, pentru a se întreprinde măsurile adecvate. Oficiul ar trebui să transmită astfel de informații atunci când decide să nu înceapă o investigație, în pofida unor suspiciuni suficiente de fraudă, de corupție sau de orice altă activitate ilegală care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii. Înainte de a proceda astfel, oficiul ar trebui să analizeze cu atenția cuvenită o posibilă interferență cu investigațiile în desfășurare ale EPPO.

⁽¹⁰⁾ JO L 136, 31.5.1999, p. 15.

- (30) Având în vedere marea diversitate a cadrelor instituționale naționale, statele membre ar trebui să aibă, în temeiul principiului cooperării loiale, posibilitatea de a notifica oficiului autoritățile competente să întreprindă acțiuni în urma recomandărilor oficiului, precum și autoritățile care trebuie să fie informate, printre altele în scopuri financiare, statistice sau de monitorizare, în vederea îndeplinirii atribuțiilor relevante ale acestora. Printre autoritățile respective se pot afla și serviciile naționale de coordonare antifraudă. În conformitate cu jurisprudența consacrată a CJUE, recomandările oficiului incluse în rapoartele sale nu au efecte juridice obligatorii în raport cu astfel de autorități ale statelor membre sau cu instituțiile, organele, oficiile și agențiile.
- (31) Oficiul ar trebui să dispună de mijloacele necesare pentru a urmări traseul banilor în scopul descoperirii unui *modus operandi* tipic pentru numeroase comportamente frauduloase. În cooperare cu autoritățile naționale și cu asistența oferită de acestea, oficiul poate să obțină informații cu privire la conturile bancare, relevante pentru activitatea sa de investigație, deținute de instituții de credit în mai multe state membre. Pentru a asigura o abordare eficientă în întreaga Uniune, Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 ar trebui să prevadă obligația autorităților naționale competente de a furniza oficiului informații privind conturile bancare, în cadrul obligației generale care le revine de a acorda asistență oficiului. Statele membre ar trebui să notifice Comisiei autoritățile competente prin intermediul cărora urmează să aibă loc o astfel de cooperare. Atunci când acordă o astfel de asistență oficiului, autoritățile naționale ar trebui să acționeze în aceleași condiții ca și cele care se aplică autorităților naționale competente ale statului membru în cauză.
- (32) Pentru protecția și respectarea garanțiilor procedurale și a drepturilor fundamentale, Comisia ar trebui să creeze o funcție internă sub forma unui inspector de garanții procedurale (denumit în continuare „inspectorul”), care, în vederea unei utilizări eficiente a resurselor, ar trebui să aparțină din punct de vedere administrativ de Comitetul de supraveghere și să beneficieze de resurse adecvate. Inspectorul ar trebui să gestioneze plângerile într-un mod pe deplin independent, inclusiv în raport cu Comitetul de supraveghere și cu oficiul, și ar trebui să aibă acces la toate informațiile necesare pentru a-și îndeplini atribuțiile.
- (33) O persoană interesată ar trebui să poată adresa inspectorului o plângere cu privire la respectarea garanțiilor procedurale de către oficiu sau la încălcarea normelor aplicabile investigațiilor oficiului, în special pentru încălcarea cerințelor procedurale sau a drepturilor fundamentale. În acest scop, ar trebui să se instituie un mecanism de gestionare a plângerilor. Inspectorul ar trebui să fie responsabil de emiterea de recomandări ca răspuns la astfel de plângeri, sugerând, dacă este necesar, soluții la chestiunile invocate în plângere. Inspectorul ar trebui să examineze plângerea printr-o procedură rapidă contradictorie, permițând totodată oficiului să-și continue investigația în curs. Inspectorul ar trebui să ofere autorului plângerii și oficiului posibilitatea de a formula observații cu privire la chestiunea invocată în plângere, precum și posibilitatea de a soluționa această chestiune. Directorul general ar trebui să ia măsurile adecvate indicate conform recomandării inspectorului. Directorul general ar trebui să se poată abate, în cazuri argumentate în mod corespunzător, de la recomandarea inspectorului. Argumentele pentru care directorul general se abate de la recomandarea inspectorului ar trebui să fie anexate la raportul final al investigației.
- (34) Pentru a crește gradul de transparență și de răspundere, inspectorul ar trebui să prezinte informații cu privire la mecanismul de gestionare a plângerilor în raportul său anual. Raportul anual ar trebui să indice, îndeosebi, numărul plângerilor primite, tipurile de încălcare a obligațiilor procedurale și a drepturilor fundamentale vizate, activitățile vizate și, dacă este posibil, măsurile luate de oficiu în urma gestionării plângerilor.
- (35) Transmiterea timpurie a informațiilor de către oficiu în scopul adoptării măsurilor asigurătorii constituie un instrument esențial pentru protecția intereselor financiare ale Uniunii. Pentru a se asigura o cooperare strânsă în acest sens între oficiu și instituții, organe, oficii și agenții, acestea din urmă ar trebui să aibă posibilitatea de a consulta în orice moment oficiul în vederea luării unei decizii privind eventualele măsuri asigurătorii adecvate, inclusiv măsurile de salvagardare a mijloacelor de probă.
- (36) Rapoartele redactate de oficiu constituie mijloace de probă admisibile în procedurile administrative sau judiciare în același mod și în aceleași condiții ca și rapoartele administrative redactate de inspectorii administrativi naționali. Potrivit raportului de evaluare al Comisiei, această regulă nu asigură în mod suficient eficacitatea activităților oficiului în unele state membre. Pentru a spori eficacitatea și utilizarea consecventă a rapoartelor oficiului, Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 ar trebui să prevadă admisibilitatea unor astfel de rapoarte atât în cadrul procedurilor judiciare care nu sunt de natură penală în fața instanțelor naționale, cât și în cadrul procedurilor

administrative din statele membre. Regula care prevede echivalența cu rapoartele redactate de inspectorii administrativi naționali ar trebui să continue să se aplice în cazul procedurilor judiciare naționale de natură penală. Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 ar trebui să prevadă, de asemenea, admisibilitatea rapoartelor elaborate de oficiu în cadrul procedurilor administrative și judiciare la nivelul Uniunii.

- (37) Serviciile de coordonare antifraudă ale statelor membre au fost introduse prin Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 pentru a facilita cooperarea efectivă și schimbul efectiv de informații, inclusiv de informații de natură operațională, între oficiu și statele membre. În raportul de evaluare al Comisiei s-a concluzionat că acestea au avut o contribuție pozitivă la activitatea oficiului. Raportul de evaluare al Comisiei a identificat, de asemenea, necesitatea ca rolul respectivelor servicii de coordonare antifraudă să fie mai bine clarificat, astfel încât să se asigure că oficiului i se acordă toată asistența necesară pentru a garanta eficacitatea investigațiilor sale, lăsând totodată organizarea și competențele serviciilor de coordonare antifraudă în responsabilitatea fiecărui stat membru. În această privință, serviciile de coordonare antifraudă ar trebui să fie în măsură să furnizeze sau să coordoneze asistența necesară oficiului pentru ca acesta să își îndeplinească în mod eficace sarcinile, înaintea, în timpul sau la sfârșitul unei investigații interne sau externe.
- (38) Datoria oficiului de a acorda statelor membre asistență în vederea coordonării acțiunilor acestora pentru protejarea intereselor financiare ale Uniunii reprezintă un element esențial al mandatului său de a sprijini cooperarea transfrontalieră dintre statele membre. Ar trebui să se stabilească norme mai detaliate pentru a facilita activitățile de coordonare ale oficiului și cooperarea sa, în acest context, cu autoritățile statelor membre, cu țările terțe și cu organizațiile internaționale. Normele respective nu ar trebui să aducă atingere exercitării de către oficiu a competențelor conferite Comisiei prin dispoziții specifice care reglementează asistența reciprocă dintre autoritățile administrative ale statelor membre și cooperarea dintre aceste autorități și Comisie, în special prin Regulamentul (CE) nr. 515/97 al Consiliului ⁽¹⁾ și prin Regulamentul (UE) nr. 608/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾, precum și activitățile de coordonare legate de fondurile structurale și de investiții europene.
- (39) Ar trebui să se clarifice faptul că, atunci când autoritățile competente ale statelor membre, inclusiv serviciile de coordonare antifraudă, acționează în cooperare cu oficiul sau cu alte autorități competente în scopul protejării intereselor financiare ale Uniunii, acestora continuă să li se aplice dreptul intern.
- (40) Serviciile de coordonare antifraudă ar trebui să poată oferi asistență oficiului în contextul activităților de coordonare și să poată coopera între ele, astfel încât să se consolideze și mai mult mecanismele disponibile pentru cooperarea în domeniul luptei antifraudă.
- (41) Autoritățile competente ale statelor membre, precum și instituțiile, organele, oficiile și agențiile ar trebui să ia măsurile indicate într-o recomandare a oficiului. Pentru a permite oficiului să monitorizeze evoluția cazurilor sale, în cazul în care oficiul adresează recomandări judiciare autorităților naționale de urmărire penală ale unui stat membru, statele membre ar trebui, la cererea oficiului, să îi transmită acestuia din urmă hotărârea definitivă a instanței naționale. Pentru a menține pe deplin independența judiciară, o astfel de transmitere ar trebui să aibă loc numai după ce procedurile judiciare relevante au devenit definitive și după ce hotărârea judecătorească definitivă a devenit publică.
- (42) Pentru a completa normele procedurale privind desfășurarea investigațiilor prevăzute în Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013, oficiul ar trebui să stabilească orientări privind procedurile de investigare, pe care personalul său să le respecte.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 515/97 al Consiliului din 13 martie 1997 privind asistența reciprocă între autoritățile administrative ale statelor membre și cooperarea dintre acestea și Comisie în vederea asigurării aplicării corespunzătoare a legislației din domeniile vamal și agricol (JO L 82, 22.3.1997, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 608/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 iunie 2013 privind asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală de către autoritățile vamale și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1383/2003 al Consiliului (JO L 181, 29.6.2013, p. 15).

- (43) Ar trebui să se clarifice faptul că oficiul poate participa la echipe comune de anchetă constituite în conformitate cu dreptul Uniunii și are dreptul de a face schimb de informații operaționale dobândite în acest cadru. Utilizarea unor astfel de informații face obiectul condițiilor și garanțiilor prevăzute în dreptul Uniunii pe baza cărui au fost constituite echipele comune de anchetă. Atunci când participă la astfel de echipe comune de anchetă, oficiul acționează într-o capacitate de sprijin și își asumă rolul de partener sub rezerva constrângerilor juridice care ar putea exista în dreptul Uniunii și în dreptul intern.
- (44) În cel mult cinci ani de la data stabilită în conformitate cu articolul 120 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) 2017/1939, Comisia ar trebui să evalueze aplicarea Regulamentului (UE, Euratom) nr. 883/2013, în special eficiența cooperării dintre oficiu și EPPO, pentru a analiza dacă sunt indicate modificări pe baza experienței acumulate în ceea ce privește cooperarea respectivă. Comisia ar trebui să prezinte, dacă este cazul, o nouă propunere legislativă cuprinzătoare în termen de cel mult doi ani de la evaluarea respectivă.
- (45) Întrucât obiectivul prezentului regulament, și anume acela de a consolida protecția intereselor financiare ale Uniunii prin adaptarea funcționării oficiului la instituirea EPPO și prin sporirea eficacității investigațiilor desfășurate de oficiu, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, ci poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, prin adoptarea unor norme care să reglementeze raporturile dintre oficiu și EPPO pentru a spori eficacitatea desfășurării investigațiilor de către acestea, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la respectivul articol, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului menționat.
- (46) Prezentul regulament nu modifică competențele și responsabilitățile statelor membre de a lua măsuri pentru combaterea fraudei, a corupției și a oricărei alte activități ilegale care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii.
- (47) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹³⁾ și a emis observații oficiale la 23 iulie 2018.
- (48) Prin urmare, Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 ar trebui modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (3), litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului *;

(e) Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului **.

* Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

** Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39).”;

⁽¹³⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

(b) se introduce următorul alineat:

„(4a) Oficiul stabilește și menține un raport strâns cu Parchetul European (EPPO), care a fost instituit în cadrul cooperării consolidate prin Regulamentul (UE) 2017/1939 al Consiliului *. Acest raport are la bază cooperarea reciprocă, schimbul de informații, complementaritatea și evitarea suprapunerilor. Raportul dintre acestea vizează, în special, să asigure utilizarea tuturor mijloacelor disponibile pentru protejarea intereselor financiare ale Uniunii prin complementaritatea mandatelor care le revin și prin sprijinul acordat EPPO de către oficiu.

* Regulamentul (UE) 2017/1939 al Consiliului din 12 octombrie 2017 de punere în aplicare a unei forme de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea Parchetului European (EPPO) (JO L 283, 31.10.2017, p. 1).”;

(c) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Pentru aplicarea prezentului regulament, autoritățile competente ale statelor membre, precum și instituțiile, organele, oficiile și agențiile pot stabili acorduri administrative în cooperare cu oficiul. Respectivetele acorduri administrative pot viza, în special, transmiterea de informații, efectuarea investigațiilor și măsurile luate în urma acestora.”

2. Articolul 2 se modifică după cum urmează:

(a) punctul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„3. «act de fraudă, de corupție și orice altă activitate ilegală care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii» au înțelesul atribuit acestor termeni de actele relevante ale Uniunii, iar noțiunea de «orice altă activitate ilegală» include abaterile, astfel cum sunt definite la articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95”;

(b) punctul 4 se înlocuiește cu următorul text:

„4. «investigații administrative» («investigații») înseamnă orice inspecție, verificare sau altă măsură întreprinsă de oficiu, în conformitate cu articolele 3 și 4, în vederea atingerii obiectivelor stabilite la articolul 1 și în vederea determinării, dacă este necesar, a caracterului de abatere al activităților care fac obiectul investigației; aceste investigații nu afectează competențele EPPO sau ale autorităților competente ale statelor membre de a începe și desfășura proceduri penale”;

(c) se adaugă următorul punct:

„8. «membru al unei instituții» înseamnă un membru al Parlamentului European, un membru al Consiliului European, un reprezentant al unui stat membru la nivel ministerial în cadrul Consiliului, un membru al Comisiei, un membru al Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJUE), un membru al Consiliului guvernatorilor Băncii Centrale Europene sau un membru al Curții de Conturi, în ceea ce privește obligațiile impuse de dreptul Uniunii în contextul atribuțiilor pe care aceștia le exercită în respectiva calitate.”

3. Articolul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 3

Investigații externe

(1) În domeniile menționate la articolul 1, oficiul efectuează verificări și inspecții la fața locului în statele membre și, în conformitate cu acordurile de cooperare și asistență reciprocă și cu orice alt instrument juridic în vigoare, în țări terțe și în sediile organizațiilor internaționale.

(2) Oficiul efectuează verificări și inspecții la fața locului în conformitate cu prezentul regulament și, în măsura în care nu există reglementare în prezentul regulament, în conformitate cu Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96.

(3) Agenții economice cooperează cu oficiul în cursul investigațiilor sale. Oficiul poate solicita informații scrise și orale, inclusiv în cadrul unor audieri.

(4) În cazul în care, în conformitate cu alineatul (3) din prezentul articol, agentul economic în cauză se supune unei verificări și inspecții la fața locului autorizate în temeiul prezentului regulament, articolul 2 alineatul (4) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95, articolul 6 alineatul (1) al treilea paragraf din Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 și articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 nu se aplică, în măsura în care dispozițiile respective impun respectarea dreptului intern și pot restrânge accesul oficiului la informații și documente în aceleași condiții care se aplică inspectorilor administrativi naționali.

(5) La cererea oficiului, autoritatea competentă a statului membru în cauză acordă personalului oficiului, fără întârzieri nejustificate, asistența necesară pentru a-și îndeplini sarcinile în mod eficace, astfel cum se specifică în autorizația scrisă menționată la articolul 7 alineatul (2).

Statul membru în cauză se asigură, în conformitate cu Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96, că personalul oficiului are acces la toate informațiile, documentele și datele referitoare la faptele care fac obiectul investigației care se dovedesc a fi necesare pentru desfășurarea eficace și eficientă a verificărilor și a inspecțiilor la fața locului și că personalul oficiului își poate asuma custodia documentelor sau a datelor pentru a se asigura că nu există pericolul dispariției acestora. În cazul în care echipamente private sunt utilizate în scopuri profesionale, echipamentele respective pot face obiectul inspecției efectuate de oficiu. Echipamentele respective pot face obiectul inspecției de către oficiu numai în aceleași condiții și în aceeași măsură în care autoritățile naționale de control sunt autorizate să investigheze echipamente private și numai atunci când oficiul are suspiciuni întemeiate că conținutul lor poate fi relevant pentru investigație.

(6) În cazul în care personalul oficiului constată că un agent economic se opune unei verificări și inspecții la fața locului autorizate în temeiul prezentului regulament, respectiv atunci când agentul economic refuză să acorde oficiului accesul necesar în sediile sale sau în orice alte spații în care își desfășoară activitatea, ascunde informații sau împiedică desfășurarea oricăreia dintre activitățile pe care oficiul trebuie să le îndeplinească în cursul unei verificări sau inspecții la fața locului, autoritățile competente, inclusiv, dacă este necesar, autoritățile de aplicare a legii ale statului membru în cauză, acordă personalului oficiului asistența necesară, astfel încât oficiul să își poată efectua cu eficacitate și fără întârzieri inutile verificarea și inspecția la fața locului.

Atunci când furnizează asistență în conformitate cu prezentul alineat sau cu alineatul (5), autoritățile competente ale statelor membre acționează în conformitate cu normele procedurale de drept intern aplicabile autorității competente în cauză. Dacă asistența respectivă necesită o autorizare din partea unei autorități judiciare în conformitate cu dreptul intern, se solicită această autorizare.

(7) Oficiul efectuează verificări și inspecții la fața locului pe baza prezentării unei autorizații scrise, în conformitate cu articolul 7 alineatul (2). Oficiul informează agentul economic vizat, cel târziu în momentul demarării verificării și inspecției la fața locului, cu privire la procedura aplicabilă verificării și inspecției la fața locului, inclusiv cu privire la garanțiile procedurale aplicabile și cu privire la obligația agentului economic de a coopera.

(8) În exercitarea competențelor care i-au fost atribuite, oficiul respectă garanțiile procedurale prevăzute de prezentul regulament și de Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96. În cadrul efectuării unei verificări și inspecții la fața locului, agentul economic vizat are dreptul să nu facă declarații autoincrimatoare și să fie asistat de o persoană la alegerea sa. Atunci când face declarații în timpul unei verificări și inspecții la fața locului, agentul economic are posibilitatea de a utiliza oricare dintre limbile oficiale ale statului membru în care este situat. Dreptul de a fi asistat de o persoană la alegerea sa nu împiedică accesul oficiului în sediile agentului economic și nu întârzie în mod nejustificat începerea verificării și inspecției la fața locului.

(9) În cazul în care un stat membru nu cooperează cu oficiul în conformitate cu alineatele (5) și (6), Comisia poate aplica dispozițiile relevante din dreptul Uniunii pentru a recupera fondurile aferente verificării și inspecției la fața locului în cauză.

(10) În cadrul funcției sale de investigare, oficiul efectuează verificările și inspecțiile prevăzute la articolul 9 alineatul (1) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 și în normele sectoriale menționate la articolul 9 alineatul (2) din același regulament în statele membre și, în conformitate cu acordurile de cooperare și asistență reciprocă și cu orice alt instrument juridic în vigoare, în țări terțe și în sediile organizațiilor internaționale.

(11) În cursul unei investigații externe, oficiul poate avea acces la orice informații și date relevante deținute de instituții, organe, oficii și agenții, indiferent de suportul pe care sunt stocate, care au legătură cu faptele care fac obiectul investigației, atunci când acest lucru este necesar pentru a stabili dacă s-a săvârșit un act de fraudă ori de corupție sau orice altă activitate ilegală care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii. În acest sens, se aplică articolul 4 alineatele (2) și (4).

(12) Fără a aduce atingere articolului 12c alineatul (1), în cazul în care, înainte de adoptarea unei decizii cu privire la începerea sau nu a unei investigații externe, oficiul gestionează informații care sugerează existența unui act de fraudă ori de corupție sau a oricărei alte activități ilegale care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii, acesta poate informa autoritățile competente ale statelor membre în cauză și, dacă este necesar, instituțiile, organele, oficiile și agențiile în cauză.

Fără a aduce atingere normelor sectoriale menționate la articolul 9 alineatul (2) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95, autoritățile competente ale statelor membre în cauză se asigură că se iau măsurile adecvate, la care oficiul poate lua parte, conform dreptului intern. La cerere, autoritățile competente ale statelor membre în cauză informează oficiul cu privire la măsurile luate și la constatările lor făcute pe baza informațiilor menționate la primul paragraf din prezentul alineat.”

4. Articolul 4 se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (1)-(4) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Investigațiile desfășurate în cadrul instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor în domeniile menționate la articolul 1 se efectuează în conformitate cu prezentul regulament și cu deciziile adoptate de către instituția, organul, oficiul sau agenția relevantă (denumite în continuare «investigații interne»).

(2) În cursul investigațiilor interne:

(a) oficiul are dreptul de acces imediat și inopinat la orice informații și date relevante care au legătură cu faptele ce fac obiectul investigației și care sunt deținute de instituții, organe, oficii și agenții, indiferent de tipul de suport pe care sunt stocate, precum și în sediile acestora. În cazul în care echipamente private sunt utilizate în scopuri profesionale, echipamentele respective pot face obiectul inspecției efectuate de oficiu. Echipamentele respective pot face obiectul inspecției de către oficiu numai în măsura în care echipamentele respective sunt utilizate în scopuri profesionale în conformitate cu condițiile stabilite în deciziile adoptate de instituția, organul, oficiul sau agenția relevantă și numai atunci când oficiul are suspiciuni întemeiate că conținutul lor poate fi relevant pentru investigație.

Oficiul este împuternicit să cerceteze conturile instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor. Oficiul poate face copii și poate obține extrase din orice document sau din conținuturile oricăror medii de stocare a datelor deținute de către instituții, organe, oficii și agenții și, în cazul în care este necesar, poate să își asume custodia acestor documente sau date pentru a se asigura că nu există pericolul dispariției acestora;

(b) oficiul poate solicita informații verbale, inclusiv prin audieri, precum și informații scrise de la funcționari, alți agenți, membrii instituțiilor sau organelor, șefii oficiilor sau agențiilor sau membrii personalului, documentate în mod riguros în conformitate cu normele Uniunii aplicabile în materie de confidențialitate și de protecție a datelor.

(3) În temeiul normelor și condițiilor prevăzute la articolul 3, oficiul poate efectua verificări și inspecții la fața locului în sediile agențiilor economice pentru a obține accesul la informații relevante pentru faptele care fac obiectul investigației în cadrul instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor.

(4) Instituțiile, organele, oficiile și agențiile sunt informate de fiecare dată când personalul oficiului efectuează o investigație internă în sediile lor, consultă documente sau date ori solicită informații deținute de acestea. Fără a se aduce atingere articolelor 10 și 11, oficiul poate, în orice moment, să transmită instituției, organului, oficiului sau agenției respective informațiile obținute în cursul investigațiilor interne.”;

(b) la alineatul (8), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(8) Fără a aduce atingere articolului 12c alineatul (1), în cazul în care, înainte de adoptarea unei decizii cu privire la începerea sau nu a unei investigații interne, oficiul gestionează informații care sugerează existența unui act de fraudă ori de corupție sau a oricărei alte activități ilegale care aduce atingere intereselor financiare ale

Uniunii, acesta poate informa instituția, organul, oficiul sau agenția în cauză. La cerere, instituția, organul, oficiul sau agenția în cauză informează oficiul cu privire la măsurile luate și la constatările sale făcute pe baza acestor informații.”

5. Articolul 5 se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (1), (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Fără a aduce atingere articolului 12d, directorul general poate începe o investigație atunci când există suspiciuni suficiente, care pot avea la bază informații furnizate de orice parte terță sau informații anonime, cu privire la un act de fraudă ori de corupție sau orice altă activitate ilegală care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii. Decizia de a începe investigația ar putea lua în considerare necesitatea utilizării eficiente a resurselor oficiului și proporționalitatea mijloacelor folosite. În ceea ce privește investigațiile interne, se ține seama de instituția, organul, oficiul sau agenția cea (cel) mai bine plasată pentru a efectua aceste investigații, în special în funcție de natura faptelor, de impactul financiar real sau potențial al cazului și de probabilitatea unor urmări judiciare.

(2) Decizia de a începe o investigație se ia de către directorul general, care acționează din proprie inițiativă sau la cererea unei instituții, a unui organ, a unui oficiu sau a unei agenții a Uniunii sau a unui stat membru.

(3) În timpul în care directorul general examinează posibilitatea de a începe o investigație internă în urma unei cereri astfel cum se menționează la alineatul (2) sau în timpul în care oficiul efectuează o investigație internă, instituțiile, organele, oficiile sau agențiile nu pot începe o investigație paralelă asupra acelorași fapte, cu excepția cazului în care există un acord în sens contrar cu oficiul.

Prezentul alineat nu se aplică investigațiilor efectuate de EPPO în temeiul Regulamentului (UE) 2017/1939.”;

(b) alineatele (5) și (6) se înlocuiesc cu următorul text:

„(5) În cazul în care directorul general decide să nu înceapă o investigație, acesta poate transmite de îndată orice informație relevantă, după caz, autorităților competente ale statului membru în cauză pentru a lua măsurile adecvate în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern sau instituției, organului, oficiului sau agenției în cauză pentru a lua măsurile adecvate în conformitate cu normele aplicabile instituției, organului, oficiului sau agenției respective. Oficiul stabilește de comun acord cu instituția, organul, oficiul sau agenția respectivă, după caz, măsurile adecvate pentru a păstra confidențialitatea sursei informațiilor în cauză și solicită, după caz, să fie informat asupra acțiunilor întreprinse.

(6) În cazul în care directorul general decide să nu înceapă o investigație, în pofida existenței unei suspiciuni suficiente de fraudă, de corupție sau de orice altă activitate ilegală care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii, acesta transmite fără întârziere informațiile menționate la alineatul (5).”

6. Articolul 7 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Directorul general coordonează desfășurarea investigațiilor pe bază de instrucțiuni scrise, după caz. Investigațiile se desfășoară, sub conducerea sa, de către personalul oficiului desemnat de el. Directorul general nu desfășoară el însuși activități concrete de investigare.”;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Autoritățile competente ale statelor membre acordă asistența necesară pentru a permite personalului oficiului să își îndeplinească sarcinile prevăzute de prezentul regulament cu eficacitate și fără întârzieri nejustificate. Atunci când acordă o astfel de asistență, autoritățile competente ale statelor membre acționează în conformitate cu normele procedurale de drept intern care li se aplică.

(3a) La cererea oficiului, care trebuie să fie argumentată în scris, cu privire la faptele care fac obiectul investigației, autoritățile naționale relevante ale statelor membre furnizează oficiului, în aceleași condiții ca și cele care se aplică autorităților naționale competente, următoarele:

- (a) informațiile disponibile la nivelul mecanismelor centralizate automatizate menționate la articolul 32a alineatul (3) din Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului *;
- (b) evidența tranzacțiilor, atunci când acest lucru este strict necesar în scopul investigației.

Cererea oficiului include o justificare privind caracterul adecvat și proporțional al măsurii în ceea ce privește natura și gravitatea faptelor care fac obiectul investigației. Cererea respectivă poate privi numai informațiile menționate la literele (a) și (b) de la primul paragraf.

Statele membre notifică Comisiei autoritățile competente relevante în scopul literelor (a) și (b) de la primul paragraf.

(3b) Instituțiile, organele, oficiile și agențiile se asigură că funcționarii, alți agenți, membrii, conducătorii și membrii personalului acestora acordă asistența necesară pentru a permite personalului oficiului să își îndeplinească sarcinile cu eficacitate și fără întârzieri nejustificate.

* Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei (JO L 141, 5.6.2015, p. 73).;

(c) alineatul (6) se modifică după cum urmează:

(i) la primul paragraf, litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) orice informație care ar putea ajuta instituția, organul, oficiul sau agenția în cauză să decidă cu privire la măsurile administrative asigurătorii adecvate care trebuie luate în scopul de a proteja interesele financiare ale Uniunii;”;

(ii) al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Instituția, organul, oficiul sau agenția în cauză poate consulta oricând oficiul pentru a lua, în strânsă cooperare cu acesta din urmă, orice măsură asigurătorie adecvată, inclusiv măsuri de salvagardare a probelor. Instituția, organul, oficiul sau agenția în cauză informează fără întârziere oficiul cu privire la orice măsură asigurătorie adoptată.”;

(d) alineatul (8) se înlocuiește cu următorul text:

„(8) În cazul în care o investigație nu poate fi încheiată în termen de 12 luni de la începerea acesteia, directorul general, la sfârșitul perioadei de 12 luni și ulterior la fiecare șase luni, prezintă Comitetului de supraveghere rapoarte care indică motivele și, după caz, măsurile de remediere preconizate în vederea accelerării investigației.”

7. Articolul 8 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 8

Obligația de a informa oficiul

(1) În domeniile menționate la articolul 1, instituțiile, organele, oficiile și agențiile transmit oficiului, fără întârziere, orice informații legate de posibile acte de fraudă ori de corupție sau de orice altă activitate ilegală care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii.

În cazul în care instituțiile, organele, oficiile și agențiile sesizează EPPO în conformitate cu articolul 24 din Regulamentul (UE) 2017/1939, acestea își pot îndeplini obligația prevăzută la primul paragraf de la prezentul alineat transmițând oficiului o copie a sesizării transmise EPPO.

(2) Instituțiile, organele, oficiile și agențiile și, cu excepția cazului în care acest lucru este interzis de dreptul intern, autoritățile competente ale statelor membre, la cererea oficiului sau din proprie inițiativă, transmit fără întârziere oficiului toate documentele sau informațiile pe care le dețin și care au legătură cu o investigație a oficiului aflată în desfășurare.

Înainte de începerea unei investigații, acestea transmit, la cererea oficiului, care trebuie să fie argumentată în scris, toate documentele sau informațiile pe care le dețin și care sunt necesare pentru a evalua alegațiile sau a aplica criteriile pentru începerea unei investigații, astfel cum se prevede la articolul 5 alineatul (1).

(3) Instituțiile, organele, oficiile, agențiile și, cu excepția cazului în care acest lucru este interzis de dreptul intern, autoritățile competente ale statelor membre transmit fără întârziere oficiului, la cererea acestuia din urmă sau din proprie inițiativă, orice alte informații, documente sau date considerate relevante pe care le dețin în legătură cu combaterea actelor de fraudă sau de corupție și a oricărei alte activități ilegale care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii.

(4) Prezentul articol nu se aplică EPPO în ceea ce privește infracțiunile referitor la care acesta ar putea să își exercite competența în conformitate cu capitolul IV din Regulamentul (UE) 2017/1939.

Această dispoziție nu aduce atingere posibilității ca EPPO să furnizeze oficiului informații relevante referitoare la cazuri, în conformitate cu articolul 34 alineatul (8), articolul 36 alineatul (6), articolul 39 alineatul (4) și articolul 101 alineatele (3) și (4) din Regulamentul (UE) 2017/1939.

(5) Dispozițiile referitoare la transmiterea de informații în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 904/2010 al Consiliului * nu sunt afectate.

* Regulamentul (UE) nr. 904/2010 al Consiliului din 7 octombrie 2010 privind cooperarea administrativă și combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată (JO L 268, 12.10.2010, p. 1)."

8. Articolul 9 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (2), al patrulea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Cerințele menționate la al doilea și al treilea paragraf nu se aplică luării de declarații în contextul verificărilor și inspecțiilor la fața locului. Persoanei vizate i se aplică garanțiile procedurale menționate la articolul 3 alineatele (7) și (8), în special dreptul de a fi asistat de o persoană la alegere.”;

(b) la alineatul (4), al doilea și al treilea paragraf se înlocuiesc cu următorul text:

„În acest scop, oficiul trimite persoanei vizate invitația de a face observații fie în scris, fie în cadrul unei audieri cu personal desemnat de oficiu. Această invitație include un rezumat al faptelor care privesc persoana vizată și informațiile cerute la articolele 15 și 16 din Regulamentul (UE) 2018/1725 și indică termenul pentru prezentarea de observații, care nu poate fi mai scurt de 10 zile lucrătoare de la primirea invitației de a prezenta observații. Acest termen poate fi redus cu consimțământul expres al persoanei vizate sau din motive justificate în mod corespunzător legate de caracterul urgent al investigației. Raportul final al investigației face referire la toate aceste observații.

În cazurile justificate în mod corespunzător în care este necesar să se păstreze confidențialitatea investigației sau a unei investigații penale în curs sau viitoare efectuate de către EPPO sau de către o autoritate judiciară națională, directorul general poate decide, dacă este cazul după consultarea EPPO sau a autorității judiciare naționale în cauză, să amâne îndeplinirea obligației de a invita persoana vizată să își prezinte observațiile.”

9. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 9a

Inspectorul de garanții procedurale

(1) Comisia numește un inspector de garanții procedurale (denumit în continuare «inspectorul»), în conformitate cu procedura prevăzută la alineatul (2), pentru un mandat de cinci ani, care nu poate fi reînnoit. La încheierea mandatului său, inspectorul rămâne în funcție până în momentul în care este înlocuit.

(2) Inspectorul aparține din punct de vedere administrativ de Comitetul de supraveghere. Secretariatul Comitetului de supraveghere furnizează inspectorului tot sprijinul administrativ și juridic necesar.

(3) Din bugetul său aprobat, Comisia alocă Comitetului de supraveghere personalul și mijloacele financiare necesare inspectorului.

- (4) În urma unui apel la candidaturi publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, Comisia întocmește lista de candidați cu calificări corespunzătoare pentru a ocupa postul de inspector. După consultarea Parlamentului European și a Consiliului, Comisia desemnează inspectorul.
- (5) Inspectorul trebuie să aibă experiența și calificările necesare în domeniul garanțiilor procedurale.
- (6) Inspectorul își exercită funcțiile în deplină independență, inclusiv față de oficiu și Comitetul de supraveghere, și nu solicită, nici nu acceptă instrucțiuni din partea nimănui în îndeplinirea atribuțiilor sale.
- (7) Dacă inspectorul încetează să îndeplinească condițiile necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor sale sau dacă inspectorul a fost găsit vinovat de abateri grave, Parlamentul European, Consiliul și Comisia pot, de comun acord, elibera din funcție inspectorul.
- (8) În temeiul mecanismului menționat la articolul 9b, inspectorul monitorizează respectarea de către oficiu a garanțiilor procedurale menționate la articolul 9, precum și normele aplicabile investigațiilor conduse de oficiu. Inspectorul este responsabil de gestionarea plângerilor menționate la articolul 9b.
- (9) O dată pe an, inspectorul prezintă Parlamentului European, Consiliului, Comisiei, Comitetului de supraveghere și oficiului un raport privind exercitarea funcției sale. Inspectorul nu face referire la cazuri individuale aflate în curs de investigare și garantează confidențialitatea investigațiilor, chiar și după încheierea lor. Inspectorul informează Comitetul de supraveghere cu privire la orice problemă sistemică care rezultă din recomandările sale.

Articolul 9b

Mecanismul de gestionare a plângerilor

- (1) Orice persoană interesată are dreptul de a prezenta inspectorului o plângere cu privire la respectarea de către oficiu a garanțiilor procedurale menționate la articolul 9, precum și din motive de încălcare a normelor aplicabile investigațiilor oficiului, în special pentru încălcarea cerințelor procedurale și a drepturilor fundamentale. Depunerea unei plângeri nu are efect suspensiv asupra desfășurării investigației care face obiectul plângerii.
- (2) Plângerile se depun în termen de o lună de la data la care autorul plângerii a luat cunoștință de faptele pertinente care constituie o presupusă încălcare a garanțiilor procedurale sau a normelor menționate la alineatul (1) din prezentul articol. În orice caz, plângerile nu pot fi depuse mai târziu de o lună de la data încheierii investigației.

Cu toate acestea, plângerile care privesc perioada de preaviz și termenul menționate la articolul 9 alineatele (2) și (4) se depun înainte de expirarea perioadei de preaviz de 10 zile sau a termenului de 10 zile menționat la dispozițiile respective.

- (3) La primirea unei plângeri, inspectorul îl informează de îndată pe directorul general.

În termen de 10 zile lucrătoare de la data primirii plângerii, inspectorul stabilește dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatele (1) și (2).

În cazul în care condițiile prevăzute la alineatele (1) și (2) sunt îndeplinite, inspectorul invită oficiul să ia măsuri pentru a soluționa plângerea și să informeze în consecință inspectorul în termen de 15 zile lucrătoare.

În cazul în care condițiile prevăzute la alineatul (1) sau (2) nu sunt îndeplinite, inspectorul închide dosarul și informează fără întârziere autorul plângerii.

- (4) Fără a aduce atingere articolului 10, oficiul transmite inspectorului toate informațiile necesare pentru ca acesta din urmă să evalueze dacă plângerea este justificată sau nu, precum și informații necesare pentru a soluționa plângerea și pentru a-i permite inspectorului să emită o recomandare.

(5) Inspectorul emite fără întârziere o recomandare privind modul de soluționare a plângerii și în orice caz în termen de două luni de la data la care oficiul a informat inspectorul cu privire la măsurile pe care le-a luat pentru a soluționa plângerea. Dacă nu primește informații în termenul de 15 zile menționat la alineatul (3) al treilea paragraf, inspectorul emite o recomandare în termen de două luni de la expirarea termenului respectiv.

În cazuri excepționale, inspectorul poate decide prelungirea cu încă 15 zile calendaristice a termenului pentru emiterea unei recomandări. Inspectorul îl informează în scris pe directorul general cu privire la motivele unei astfel de prelungiri.

Inspectorul poate recomanda oficiului să modifice sau să abroge recomandările și rapoartele sale, pentru motivul încălcării garanțiilor procedurale menționate la articolul 9 sau a normelor aplicabile investigațiilor desfășurate de oficiu, în special al încălcării cerințelor procedurale și a drepturilor fundamentale.

Înainte de a emite o recomandare, inspectorul consultă pentru aviz Comitetul de supraveghere.

Inspectorul transmite recomandarea oficiului și informează în consecință autorul plângerii.

În absența unei recomandări din partea inspectorului în termenele stabilite la prezentul alineat, se consideră că inspectorul a respins plângerea fără a emite o recomandare.

(6) Inspectorul examinează plângerea în cadrul unei proceduri contradictorii fără a interveni în desfășurarea investigației în curs.

Inspectorul poate de asemenea să le ceară martorilor să furnizeze, oral sau în scris, explicațiile pe care acesta le consideră pertinente pentru stabilirea faptelor. Martorii pot refuza să ofere astfel de explicații.

(7) Directorul general ia măsurile adecvate indicate conform recomandării. În cazul în care decide să nu urmeze recomandarea inspectorului, directorul general comunică autorului plângerii și inspectorului principalele argumente ale deciziei respective, cu excepția cazului în care o astfel de comunicare ar afecta investigația în curs. Directorul general prezintă argumentele pentru care nu a urmat recomandarea inspectorului într-o notă care se atașează la raportul final al investigației.

(8) Mecanismul de gestionare a plângerilor prevăzut la prezentul articol nu aduce atingere căilor de atac disponibile în temeiul tratatelor, printre care se numără și acțiunile legate de acordarea de despăgubiri pentru prejudicii.

(9) Directorul general poate solicita avizul inspectorului cu privire la orice chestiune legată de garanțiile procedurale sau drepturile fundamentale circumscrise mandatului inspectorului, inclusiv cu privire la decizia de a amâna informarea persoanei vizate în temeiul articolului 9 alineatul (3). Directorul general indică într-o astfel de solicitare termenul până la care inspectorul trebuie să răspundă.

(10) Fără a aduce atingere termenelor prevăzute la articolul 90 din Statutul funcționarilor, în cazul în care un funcționar sau un alt agent al Uniunii a adresat o plângere directorului general în conformitate cu articolul 90a din Statutul funcționarilor, iar acel funcționar sau alt agent a adresat și inspectorului o plângere pe aceeași temă, directorul general așteaptă recomandarea inspectorului înainte de a răspunde plângerii.

(11) Inspectorul, după consultarea Comitetului de supraveghere, adoptă dispozițiile de punere în aplicare pentru gestionarea plângerilor.

Respectivele dispoziții de punere în aplicare includ, în special, norme detaliate cu privire la:

- (a) depunerea unei plângeri;
- (b) schimbul de informații dintre Comitetul de supraveghere, inspector și directorul general;
- (c) procesul de abordare de către oficiu a chestiunilor invocate în plângere;

- (d) examinarea plângerilor într-o procedură contradictorie, în conformitate cu alineatul (6) primul paragraf;
- (e) emiterea și comunicarea recomandării inspectorului;
- (f) cazurile justificate în mod corespunzător în care directorul general se poate abate, de la recomandarea inspectorului și cu privire la procedura care trebuie să fie urmată în aceste cazuri.”

10. Articolul 10 se modifică după cum urmează:

- (a) se introduc următoarele alineate:

„(3a) Directiva (UE) 2019/1937 a Parlamentului European și a Consiliului * se aplică în ceea ce privește raportarea unui act de fraudă sau de corupție și a oricărei alte activități ilegale care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii și protecția persoanelor care raportează astfel de încălcări.

(3b) În cazurile în care oficiul recomandă o urmărire judiciară, fără a se aduce atingere drepturilor de confidențialitate ale avertizorilor și ale informatorilor, și în conformitate cu normele aplicabile în ceea ce privește confidențialitatea și protecția datelor, persoana interesată poate solicita oficiului să pună la dispoziție raportul întocmit în temeiul articolului 11, în măsura în care acesta se referă la persoana respectivă. Oficiul comunică fără întârziere această cerere tuturor destinatarilor raportului menționat și acordă acces la raport numai cu consimțământul explicit al destinatarilor. Destinatarii răspund în termen de 12 luni de la primirea cererii. În cazul în care nu se formulează nicio obiecție în această perioadă, oficiul acordă acces.

Autoritatea competentă poate, de asemenea, să autorizeze oficiul să acorde acces înainte de expirarea acestei perioade.

* Directiva (UE) 2019/1937 a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2019 privind protecția persoanelor care raportează încălcări ale dreptului Uniunii (JO L 305, 26.11.2019, p. 17).”;

- (b) la alineatul (4), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Oficiul desemnează un responsabil cu protecția datelor în conformitate cu dispozițiile articolului 43 din Regulamentul (UE) 2018/1725.”

11. Articolul 11 se modifică după cum urmează:

- (a) la alineatul (1), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Raportul trebuie să fie însoțit, după caz, de recomandările directorului general cu privire la acțiunile care urmează să fie luate. Recomandările respective indică, după caz, orice acțiune disciplinară, administrativă, financiară și judiciară care trebuie să fie luată de instituții, organe, oficii și agenții și de către autoritățile competente ale statelor membre în cauză și precizează, în mod special, sumele estimate care urmează a fi recuperate, precum și încadrarea juridică preliminară a faptelor constatate.”;

- (b) alineatele (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) La redactarea rapoartelor și recomandărilor menționate la alineatul (1), se iau în considerare dispozițiile relevante din dreptul Uniunii și, în măsura în care sunt aplicabile, dispozițiile relevante din dreptul intern al statului membru respectiv.

Rapoartele redactate în temeiul primului paragraf, inclusiv toate mijloacele de probă care vin în sprijinul rapoartelor și care sunt anexate acestora, constituie mijloace de probă admisibile:

- (a) în procedurile judiciare fără caracter penal în fața instanțelor naționale și în procedurile administrative din statele membre;
- (b) în procedurile penale ale statului membru în care utilizarea acestora se dovedește necesară, în același mod și în aceleași condiții ca și rapoartele administrative întocmite de inspectorii administrativi naționali și sunt supuse acelorași reguli de evaluare ca și cele aplicabile rapoartelor administrative întocmite de către inspectorii administrativi naționali și au aceeași valoare probatorie ca rapoartele respective;
- (c) în cadrul procedurilor judiciare în fața CJUE și în cadrul procedurilor administrative din cadrul instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor.

Statele membre comunică oficiului orice norme de drept intern relevante în sensul literei (b) de la al doilea paragraf.

În ceea ce privește litera (b) de la al doilea paragraf, la cererea oficiului, statele membre transmit acestuia hotărârea definitivă a instanțelor naționale de îndată ce procedurile judiciare relevante devin definitive și hotărârea judecătorească definitivă devine publică.

Competența CJUE și cea a instanțelor naționale și a organelor competente în procedurile administrative și penale de a evalua în mod liber valoarea probatorie a rapoartelor redactate de oficiu nu este afectată de prezentul regulament.

(2a) Oficiul ia măsurile corespunzătoare pentru a asigura calitatea constantă a rapoartelor și a recomandărilor menționate la alineatul (1).

(3) Rapoartele și recomandările redactate în urma unei investigații externe și orice documente conexe relevante sunt transmise autorităților competente ale statelor membre în cauză, în conformitate cu normele privind investigațiile externe, și, după caz, instituției, organului, oficiului sau agenției în cauză. Autoritățile competente ale statului membru în cauză și, după caz, instituția, organul, oficiul sau agenția iau măsurile pe care le impun rezultatele investigației externe și raportează aceste măsuri oficiului în termenul stabilit în recomandările care însoțesc raportul și, în plus, la cererea oficiului. Statele membre pot notifica oficiului autoritățile naționale relevante care au competența de a gestiona astfel de rapoarte, recomandări și documente.”;

(c) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) În cazul în care raportul redactat în urma unei investigații interne dezvăluie existența unor fapte care ar putea conduce la proceduri penale, aceste informații, împreună cu recomandările, se transmit fără întârziere autorităților judiciare ale statului membru în cauză, fără a aduce atingere articolelor 12c și 12d.

La cererea oficiului, autoritățile competente ale statelor membre în cauză transmit acestuia, într-un termen prevăzut în recomandări, informații privind măsurile luate, dacă există, și motivele pentru care recomandările nu au fost puse în aplicare, după caz, în urma transmiterii de către oficiu a oricăror informații în conformitate cu primul paragraf de la prezentul alineat.”;

(d) alineatul (6) se elimină;

(e) alineatul (8) se înlocuiește cu următorul text:

„(8) În cazul în care un informator a furnizat oficiului informații care au condus la o investigație, oficiul îi comunică informatorului respectiv că investigația a fost închisă, cu excepția cazului în care consideră că aceste informații sunt de natură să prejudicieze interesele legitime ale persoanei vizate și eficacitatea investigației și a măsurilor ulterioare care trebuie luate sau orice cerințe privind confidențialitatea.”

12. Articolul 12 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Fără a aduce atingere articolelor 10 și 11 din prezentul regulament și dispozițiilor din Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96, oficiul poate transmite autorităților competente ale statelor membre în cauză informații obținute în cursul investigațiilor externe, în timp util pentru a le permite acestora să adopte măsuri corespunzătoare în conformitate cu dreptul intern. Acesta poate, de asemenea, să transmită astfel de informații instituției, organului, oficiului sau agenției în cauză.”;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Cu excepția cazului în care dreptul intern interzice aceasta, autoritățile competente ale statului membru în cauză informează fără întârziere oficiul și, în orice caz, în termen de 12 luni de la primirea informațiilor comunicate lor în conformitate cu prezentul articol, cu privire la măsurile luate pe baza informațiilor respective.”;

(c) se adaugă următorul alineat:

„(5) Oficiul poate furniza informații relevante rețelei Eurofisc, instituită prin Regulamentul (UE) nr. 904/2010. Coordonatorii pentru domeniile de lucru ale Eurofisc pot transmite informații relevante din rețeaua Eurofisc către oficiu în condițiile prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 904/2010.”

13. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 12a

Serviciile de coordonare antifraudă

(1) Fiecare stat membru desemnează, în scopul prezentului regulament, un serviciu (denumit în continuare «serviciul de coordonare antifraudă») pentru a facilita cooperarea efectivă și schimbul de informații, inclusiv informații de natură operațională, cu oficiul. După caz, în conformitate cu dreptul intern, serviciul de coordonare antifraudă poate fi considerat autoritatea competentă în sensul prezentului regulament.

(2) La cererea oficiului, înainte de adoptarea unei decizii cu privire la începerea sau nu a unei investigații, precum și în timpul sau după încheierea unei investigații, serviciile de coordonare antifraudă furnizează sau coordonează asistența necesară pentru ca oficiul să își îndeplinească sarcinile în mod eficace. Asistența respectivă include, în special, asistența furnizată de autoritățile competente ale statelor membre în conformitate cu articolul 3 alineatele (5) și (6), articolul 7 alineatul (3) și articolul 8 alineatele (2) și (3).

(3) Serviciile de coordonare antifraudă pot oferi asistență oficiului, la cererea acestuia, astfel încât oficiul să poată desfășura activități de coordonare în conformitate cu articolul 12b, inclusiv, după caz, cooperarea orizontală și schimbul de informații între serviciile de coordonare antifraudă.

Articolul 12b

Activități de coordonare

(1) În temeiul articolului 1 alineatul (2), oficiul poate organiza și facilita cooperarea între autoritățile competente ale statelor membre, instituții, organe, oficii și agenții, precum și, în conformitate cu acordurile de cooperare și asistență reciprocă și cu orice alt instrument juridic în vigoare, autoritățile din țări terțe și organizațiile internaționale. În scopul protejării intereselor financiare ale Uniunii, autoritățile participante și oficiul pot colecta, analiza și face schimb de informații, inclusiv de informații operaționale. Personalul oficiului poate însoți autoritățile competente care desfășoară activități de investigare, la cererea acestor autorități. Se aplică articolul 6, articolul 7 alineatele (6) și (7), articolul 8 alineatul (3) și articolul 10.

(2) Oficiul întocmește, după caz, un raport privind activitățile de coordonare desfășurate și îl transmite autorităților competente ale statelor membre și instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor implicate.

(3) Prezentul articol se aplică fără a aduce atingere exercitării de către oficiu a competențelor conferite Comisiei prin dispoziții specifice care reglementează asistența reciprocă dintre autoritățile administrative ale statelor membre și cooperarea dintre aceste autorități și Comisie.

(4) Oficiul poate participa la echipe comune de anchetă înființate în conformitate cu dreptul aplicabil al Uniunii și, în acest cadru, poate face schimb de informații operaționale dobândite în temeiul prezentului regulament.

Articolul 12c

Sesizarea EPPO cu privire la comportamente infracționale

(1) Oficiul sesizează EPPO, fără întârzieri nejustificate, orice comportament infracțional cu privire la care EPPO și-ar putea exercita competența în conformitate cu capitolul IV din Regulamentul (UE) 2017/1939. Sesizarea trebuie să fie transmisă fără întârziere înaintea sau în cursul unei investigații a oficiului.

(2) Sesizarea menționată la alineatul (1) conține cel puțin o descriere a faptelor, inclusiv o evaluare a prejudiciului cauzat sau care riscă să fie cauzat, eventuala încadrare juridică și orice informație disponibilă cu privire la potențialele victime, persoanele suspectate sau alte persoane implicate.

(3) Oficiul nu este obligat să sesizeze EPPO cu privire la alegații vădit nefondate.

(4) Atunci când informațiile primite de oficiu nu includ elementele prevăzute la alineatul (2) de la prezentul articol și nu este în desfășurare nicio investigație a oficiului, oficiul poate efectua o evaluare preliminară a alegerilor. Evaluarea se efectuează fără întârziere și, în orice caz, în termen de două luni de la primirea informațiilor. În cursul acestei evaluări se aplică articolul 6 și articolul 8 alineatul (2). În urma acestei evaluări preliminare, oficiul sesizează EPPO cu privire la orice comportament infracțional menționat la alineatul (1) de la prezentul articol.

(5) Atunci când comportamentul infracțional menționat la alineatul (1) de la prezentul articol iese la iveală în cursul unei investigații a oficiului și EPPO începe o investigație ca urmare a sesizării menționate la alineatul (1), oficiul nu își continuă investigația cu privire la aceleași fapte decât în conformitate cu articolul 12e sau 12f.

În scopul aplicării primului paragraf de la prezentul alineat, oficiul verifică, în conformitate cu articolul 12g alineatul (2), cu ajutorul sistemului EPPO de gestionare a cazurilor, dacă EPPO desfășoară o investigație. Oficiul poate solicita informații suplimentare din partea EPPO. EPPO răspunde unei astfel de cereri într-un termen care urmează să fie stabilit în conformitate cu articolul 12g.

(6) Instituțiile, organele, oficiile și agențiile pot solicita oficiului să efectueze o evaluare preliminară a alegerilor care le-au fost sesizate. În scopul acestor cereri se aplică *mutatis mutandis* alineatele (1)-(4). Oficiul informează instituția, organul, oficiul sau agenția în cauză cu privire la rezultatele evaluării preliminare, cu excepția cazului în care transmiterea acestor informații ar putea pune în pericol o investigație desfășurată de către oficiu sau de către EPPO.

(7) În cazul în care, în urma sesizării EPPO în conformitate cu prezentul articol, oficiul își încheie investigația, articolul 9 alineatul (4) și articolul 11 nu se aplică.

Articolul 12d

Evitarea suprapunerii investigațiilor

(1) Fără a aduce atingere articolelor 12e și 12f, directorul general întrerupe o investigație începută și nu începe o nouă investigație în temeiul articolului 5, în cazul în care EPPO desfășoară o investigație privind aceleași fapte. Directorul general informează EPPO cu privire la fiecare decizie de întrerupere luată pe baza motivelor menționate.

În scopul aplicării primului paragraf de la prezentul alineat, oficiul verifică, în conformitate cu articolul 12g alineatul (2), cu ajutorul sistemului EPPO de gestionare a cazurilor, dacă EPPO desfășoară o investigație. Oficiul poate solicita informații suplimentare din partea EPPO. EPPO răspunde unei astfel de cereri într-un termen care urmează să fie stabilit în conformitate cu articolul 12g.

În cazul în care oficiul își întrerupe investigația în conformitate cu primul paragraf de la prezentul alineat, articolul 9 alineatul (4) și articolul 11 nu se aplică.

(2) Pentru a-i permite oficiului să aibă în vedere măsuri administrative adecvate în conformitate cu mandatul său, EPPO poate să pună la dispoziția oficiului informații relevante cu privire la cazurile în care EPPO a decis să nu efectueze o investigație sau a închis cazul. În cazul în care oficiului îi sunt aduse la cunoștință fapte noi care nu erau cunoscute de EPPO în momentul luării deciziei de închidere a cazului menționate la articolul 39 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/1939, directorul general poate solicita EPPO să reînceapă o investigație, în conformitate cu articolul 39 alineatul (2) din regulamentul menționat.

Articolul 12e

Sprijinul acordat EPPO de către oficiu

(1) În cursul unei investigații desfășurate de EPPO și la cererea formulată de EPPO în conformitate cu articolul 101 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2017/1939, oficiul, în conformitate cu mandatul său, acordă sprijin sau completează activitatea EPPO, în special prin:

- (a) furnizarea de informații, analize (inclusiv analize criminalistice), cunoștințe de specialitate și sprijin operațional;
- (b) facilitarea coordonării de acțiuni specifice ale autorităților administrative naționale competente și ale organelor Uniunii;
- (c) desfășurarea de investigații administrative.

Atunci când acordă sprijin EPPO, oficiul se abține de la acțiuni sau măsuri care ar putea pune în pericol investigația sau urmărirea penală.

- (2) O cerere din partea EPPO menționată la alineatul (1) se transmite în scris și precizează cel puțin următoarele:
- (a) informații cu privire la investigația desfășurată de EPPO, în măsura în care acestea sunt relevante pentru scopul cererii;
 - (b) măsurile pe care EPPO îi solicită oficiului să le întreprindă;
 - (c) dacă este cazul, termenele preconizate pentru a da curs cererii.

După caz, oficiul poate solicita informații suplimentare.

(3) Pentru a proteja admisibilitatea mijloacelor de probă, precum și drepturile fundamentale și garanțiile procedurale, în cazul în care oficiul întreprinde, în limitele mandatului său, măsurile de sprijin solicitate de EPPO în temeiul prezentului articol, EPPO și oficiul, acționând în strânsă cooperare, asigură respectarea garanțiilor procedurale aplicabile prevăzute în capitolul VI din Regulamentul (UE) 2017/1939.

Articolul 12f

Investigații complementare

(1) În cazul în care EPPO desfășoară o investigație, iar directorul general consideră, în cazuri justificate în mod corespunzător, că și oficiul ar trebui să înceapă o investigație în conformitate cu mandatul oficiului cu scopul de a facilita adoptarea de măsuri asigurătorii sau de măsuri financiare, disciplinare sau administrative, oficiul informează EPPO în scris, indicând natura și scopul investigației.

După primirea acestor informații și într-un termen care urmează să fie stabilit în conformitate cu articolul 12g, EPPO se poate opune începerii unei investigații sau realizării anumitor acțiuni care au legătură cu aceasta. În cazul în care se opune începerii unei investigații sau desfășurării anumitor acțiuni care au legătură cu o investigație, EPPO informează oficiul, fără întârzieri nejustificate, atunci când motivele obiecției încetează să se mai aplice.

În cazul în care EPPO nu formulează obiecții în termenul care urmează să fie stabilit în conformitate cu articolul 12g, oficiul poate începe o investigație pe care o desfășoară în permanentă consultare cu EPPO. Dacă EPPO prezintă ulterior obiecții, oficiul își suspendă sau își întrerupe investigația ori se abține de la efectuarea anumitor acte referitoare la investigație.

(2) EPPO informează oficiul fără întârziere atunci când EPPO a informat oficiul cu privire la faptul că nu desfășoară o investigație în răspuns la o cerere de informații transmisă în conformitate cu articolul 12d, iar ulterior începe o investigație cu privire la aceleași fapte. În cazul în care, după primirea acestor informații, directorul general consideră că investigația începută de oficiu ar trebui continuată cu scopul de a facilita adoptarea de măsuri asigurătorii sau de măsuri financiare, disciplinare sau administrative, se aplică alineatul (1) de la prezentul articol.

Articolul 12g

Acorduri de lucru și schimbul de informații cu EPPO

(1) Oficiul convine cu privire la acorduri de lucru cu EPPO. Astfel de acorduri de lucru stabilesc, printre altele, dispoziții practice pentru schimb de informații, inclusiv de date cu caracter personal, informații operaționale, strategice sau tehnice și informații clasificate și pentru investigații complementare.

Acordurile de lucru includ dispoziții detaliate privind schimbul continuu de informații la primirea și verificarea alegațiilor, cu scopul de a determina competența în cadrul investigațiilor. Acordurile de lucru includ, de asemenea, dispoziții privind transferul de informații dintre oficiu și EPPO atunci când oficiul acționează pentru a sprijini sau a completa EPPO. Acordurile de lucru prevăd termenele pentru răspunsurile la cererile adresate reciproc.

Oficiul și EPPO convin cu privire la termene și la dispoziții detaliate referitoare la articolul 12c alineatul (5), la articolul 12d alineatul (1) și la articolul 12f alineatul (1). Până la adoptarea unui astfel de acord, EPPO răspunde fără întârziere cererilor oficiului și, în orice caz, în termen de 10 zile lucrătoare de la data cererii, astfel cum se menționează la articolul 12c alineatul (5) și la articolul 12d alineatul (1) și în termen de 20 de zile lucrătoare de la data cererii de informații, astfel cum se menționează la articolul 12f alineatul (1) primul paragraf.

Înainte de adoptarea acordurilor de lucru cu EPPO, directorul general transmite proiectul de acord spre informare Comitetului de supraveghere, precum și Parlamentului European și Consiliului. Comitetul de supraveghere emite un aviz fără întârziere.

(2) Oficiul are acces indirect la informațiile din sistemul EPPO de gestionare a cazurilor, pe baza unui sistem de tip «răspuns pozitiv/negativ».

Ori de câte ori se obține o concordanță între datele introduse de către oficiu în sistemul de gestionare a cazurilor și datele deținute de EPPO, faptul că există o concordanță este comunicat atât către oficiu, cât și către EPPO. Oficiul ia măsurile necesare pentru a permite EPPO să aibă acces la informațiile din sistemul său de gestionare a cazurilor, pe baza unui sistem de tip «răspuns pozitiv/negativ».

În cadrul acordurilor de lucru se stabilesc aspectele tehnice și de securitate ale accesului reciproc la sistemele de gestionare a cazurilor, inclusiv procedurile interne pentru asigurarea faptului că fiecare acces este justificat în mod corespunzător în vederea îndeplinirii funcțiilor lor și este documentat.

(3) Directorul general și procurorul-șef european se reunesc cel puțin o dată pe an pentru a discuta chestiunile de interes comun.”

14. La articolul 13 alineatul (1), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În cadrul mandatului său de protejare a intereselor financiare ale Uniunii, oficiul cooperează, după caz, cu Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Justiție Penală (Eurojust) și cu Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol). Atunci când facilitarea acestei cooperări o impune, oficiul încheie cu Eurojust și Europol acorduri administrative. Respectivul acorduri de lucru pot viza schimbul de informații operaționale, strategice sau tehnice, inclusiv de date cu caracter personal și de informații clasificate, precum și, la cerere, rapoarte privind progresele înregistrate.”

15. Articolul 15 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Comitetul de supraveghere monitorizează cu regularitate îndeplinirea de către oficiu a funcției sale investigative, pentru a consolida independența oficiului în exercitarea corespunzătoare a competențelor care îi sunt conferite prin prezentul regulament.

În special, Comitetul de supraveghere monitorizează evoluțiile privind modul de aplicare a garanțiilor procedurale și durata investigațiilor.

Comitetul de supraveghere adresează directorului general avize, inclusiv, după caz, recomandări, privind, printre altele, resursele necesare pentru exercitarea funcției de investigare a oficiului, prioritățile de investigare ale oficiului și durata investigațiilor. Aceste avize pot fi emise din proprie inițiativă, la cererea directorului general sau a unei instituții, a unui organ, a unui oficiu sau a unei agenții, fără însă a interfera cu desfășurarea investigațiilor în curs.

Oficiul publică pe site-ul său răspunsurile pe care le formulează la avizele Comitetului de supraveghere.

Instituțiile, organele, oficiile sau agențiile primesc o copie a avizelor emise în temeiul celui de-al treilea paragraf.

Comitetului de supraveghere i se acordă acces la toate informațiile și documentele pe care le consideră necesare pentru îndeplinirea sarcinilor sale, inclusiv la rapoartele și recomandările privind investigațiile încheiate sau cazurile clasate, fără a se interveni însă în desfășurarea investigațiilor în curs și respectându-se în mod corespunzător cerințele în materie de confidențialitate și de protecție a datelor.”;

(b) la alineatul (8), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(8) Comitetul de supraveghere își numește președintele. Comitetul de supraveghere își adoptă propriul regulament de procedură, care, înainte de adoptare, este transmis spre informare Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și Autorității Europene pentru Protecția Datelor. Reuniunile Comitetului de supraveghere se organizează la inițiativa președintelui acestuia sau a directorului general. Comitetul de supraveghere organizează cel puțin 10 reuniuni pe an. Comitetul de supraveghere ia decizii cu majoritatea membrilor care îl compun. Secretariatul său este asigurat de către Comisie în strânsă cooperare cu Comitetul de supraveghere. Comitetul de supraveghere este consultat înainte de numirea membrilor personalului secretariatului și se ține seama de punctul său de vedere. Secretariatul acționează la instrucțiunile Comitetului de supraveghere, în mod independent față de Comisie. Fără a aduce atingere controlului său asupra bugetului Comitetului de supraveghere și a secretariatului său, Comisia nu intervine în atribuțiile de monitorizare ale Comitetului de supraveghere.”

16. La articolul 16, alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Parlamentul European, Consiliul și Comisia se întâlnesc o dată pe an cu directorul general în vederea unui schimb de opinii la nivel politic pentru a discuta politica oficiului legată de metodele de prevenire și combatere a actelor de fraudă ori de corupție sau a oricărei alte activități ilegale care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii. Comitetul de supraveghere participă la schimbul de opinii. Procurorul-șef european este invitat să participe la schimbul de opinii. Reprezentanți ai Curții de Conturi, EPPO, Eurojust și Europol pot fi invitați să participe pe bază *ad hoc*, la cererea Parlamentului European, a Consiliului, a Comisiei, a directorului general sau a Comitetului de supraveghere.

(2) În cadrul obiectivului alineatului (1), schimbul de opinii se poate referi la orice subiect asupra căruia convin Parlamentul European, Consiliul și Comisia. În special, schimbul de opinii poate privi:

- (a) prioritățile strategice ale politicilor de investigare ale oficiului;
- (b) avizele și rapoartele de activitate ale Comitetului de supraveghere prevăzute în temeiul articolului 15;
- (c) rapoartele directorului general în temeiul articolului 17 alineatul (4) și, după caz, orice alte rapoarte ale instituțiilor care au legătură cu mandatul oficiului;
- (d) cadrul relațiilor dintre oficiu și instituții, organe, oficii și agenții, în special EPPO, inclusiv eventualele probleme orizontale și sistemice întâmpinate în cursul acțiunilor ulterioare rapoartelor finale de investigație ale oficiului;
- (e) cadrul relațiilor dintre oficiu și autoritățile competente ale statelor membre, inclusiv eventualele probleme orizontale și sistemice întâlnite în cursul acțiunilor ulterioare rapoartelor finale de investigație ale oficiului;
- (f) relațiile dintre oficiu și autoritățile competente din țări terțe, precum și cu organizațiile internaționale, în cadrul acordurilor menționate în prezentul regulament;
- (g) eficacitatea activității oficiului în ceea ce privește executarea mandatului său.”

17. Articolul 17 se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (2)-(5) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) În scopul numirii unui nou director general, Comisia publică o cerere de candidaturi în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Această publicare se face cel târziu cu șase luni înainte de sfârșitul mandatului directorului general în funcție. Comisia întocmește o listă de candidați cu calificări corespunzătoare. În urma emiterii unui aviz favorabil din partea Comitetului de supraveghere cu privire la procedura de selecție aplicată de către Comisie, Parlamentul European și Consiliul convin, în timp util, asupra unei liste scurte de trei candidați selectați de pe lista candidaților corespunzători întocmită de Comisie. Comisia numește directorul general de pe respectiva listă scurtă.

(3) Directorul general nu solicită și nu primește instrucțiuni de la niciun guvern sau instituție, organ, oficiu sau agenție în îndeplinirea îndatoririlor sale în legătură cu începerea și efectuarea de investigații externe ori interne, cu activitățile de coordonare sau cu redactarea de rapoarte în urma acestor investigații ori activități de coordonare. În cazul în care directorul general consideră că o măsură luată de Comisie pune în discuție independența sa, acesta informează imediat Comitetul de supraveghere și decide dacă să întreprindă acțiune împotriva Comisiei la CJUE.

(4) Directorul general raportează periodic și cel puțin anual Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și Curții de Conturi cu privire la concluziile investigațiilor efectuate de către oficiu, la măsurile luate și la problemele întâmpinate, respectând confidențialitatea investigațiilor, drepturile legitime ale persoanelor vizate și ale informatorilor și, după caz, dreptul intern aplicabil procedurilor judiciare. Rapoartele anuale includ, de asemenea, o evaluare a acțiunilor întreprinse de autoritățile competente ale statelor membre și de instituții, organe, oficii și agenții în urma rapoartelor și a recomandărilor elaborate de oficiu.

(4a) La solicitarea Parlamentului European sau a Consiliului în contextul drepturilor acestora de control bugetar, directorul general poate furniza informații cu privire la activitățile oficiului, respectând confidențialitatea investigațiilor și a procedurilor ulterioare. Parlamentul European și Consiliul asigură confidențialitatea informațiilor furnizate în conformitate cu prezentul alineat.

(5) Directorul general informează periodic Comitetul de supraveghere cu privire la activitățile oficiului, la îndeplinirea funcției sale de investigare și la măsurile luate în urma investigațiilor.

Directorul general informează periodic Comitetul de supraveghere cu privire la:

- (a) cazurile în care recomandările directorului general nu au fost urmate;
- (b) cazurile în care s-au transmis informații autorităților judiciare ale statelor membre sau EPPO;
- (c) cazurile în care acesta a decis să nu înceapă o investigație și cazurile clasate;
- (d) durata investigațiilor, în conformitate cu articolul 7 alineatul (8)."

(b) alineatul (7) se înlocuiește cu următorul text:

„(7) Directorul general stabilește o procedură internă de consultare și control, care să includă un control al legalității referitor, inter alia, la respectarea garanțiilor procedurale și a drepturilor fundamentale ale persoanelor vizate, precum și a dreptului intern al statelor membre în cauză, cu trimitere în special la articolul 11 alineatul (2). Controlul legalității se efectuează de către membrii personalului oficiului care sunt experți în domeniul dreptului și al procedurilor de investigare. Avizul acestora se anexează la raportul final al investigației.”;

(c) la alineatul (8), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(8) Directorul general adoptă orientări privind procedurile de investigare care urmează a fi aplicate de personalul oficiului. Respectivele orientări se conformează prezentului regulament și includ, printre altele:

- (a) practicile care trebuie respectate în executarea mandatului oficiului;
- (b) normele detaliate care reglementează procedurile de investigare;
- (c) garanțiile procedurale;
- (d) elemente detaliate privind procedurile interne de consultare și control, inclusiv controlul legalității;
- (e) protecția datelor și politicile privind comunicarea și accesul la documente, astfel cum sunt prevăzute la articolul 10 alineatul (3b);
- (f) relațiile cu EPPO.”;

(d) la alineatul (9), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(9) Înainte de adoptarea oricăror sancțiuni disciplinare împotriva directorului general sau înainte de ridicarea imunității acestuia, Comisia consultă Comitetul de supraveghere.”

18. Articolul 19 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 19

Raportul de evaluare și o eventuală revizuire

(1) În cel mult cinci ani de la data stabilită în conformitate cu articolul 120 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) 2017/1939, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare privind punerea în aplicare și impactul prezentului regulament, în special în ceea ce privește eficacitatea și eficiența cooperării dintre oficiu și EPPO. Raportul respectiv trebuie să fie însoțit de un aviz al Comitetului de supraveghere.

(2) În termen de cel mult doi ani de la prezentarea raportului de evaluare în temeiul primului alineat, Comisia prezintă, dacă este cazul, Parlamentului European și Consiliului o propunere legislativă de modernizare a cadrului oficiului, inclusiv norme suplimentare sau mai detaliate privind înființarea oficiului, funcțiile acestuia sau procedurile aplicabile activităților sale, acordând o atenție deosebită cooperării sale cu EPPO, investigațiilor transfrontaliere și investigațiilor în statele membre care nu participă la EPPO.”

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Cu toate acestea, articolele 12c-12f din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013, astfel cum au fost introduse prin punctul 13 de la articolul 1 din prezentul regulament, se aplică de la data care se stabilește în conformitate cu articolul 120 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) 2017/1939.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 23 decembrie 2020.

Pentru Parlamentul European

Președintele

D. M. SASSOLI

Pentru Consiliu

Președintele

M. ROTH
